

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

33. Exempla Confutationis: Exemplum ex Gorgia Leontino, acutum & velox, antea libatum, nunc expressius notatum: Palamedes crimon prodigionis diluit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

dicit magister. Et debes, inquit, Euathle, mercedem, si viceris, ut condemnatus; si viceris, ut pactus. At versutus discipulus, *Mali cor ni malum suum*, anno reddidit: Imo si viceris, ex iudicium sententia solitus, & liberatus sum; si vincor, ex pactis nihil debo, ea conditione tibi obstrictus, ut in primis causa palmarum referam.

De Sorite.

CAPUT XXXI.

Cauillatio quida

SOrites, quem Cicero acerualem syllogismum lib. 2. de diuinatione appellat: minus est apud oratores frequens, & ad captiosas quæstiones magis accedit. *Quin inter cauillationes numeras Vlpianus de verborum, & renum significacione.*

Narrata Cauillationis (inquit) quam Græci οὐ πιστῶ appellauerunt, hæc est, ut ab euidenter veris per breuissimas mutationes disputatio ad ea, quæ euidenter falsa sunt, perducatur.

Hipparchia.

Erasus Hipparchia.

Sic Hipparchia Crateris Cynici vxor Theodoro ἀδείᾳ illusit. Poteat Hipparchia prestare quod est honestum. Annuente illo, Quicquid est iustū, inquit, & honestum est: quo vicissim concessō, quod non est iniustum, hoc iustum proculdubio est. Esto, inquit Theodorus: Tum virago, quod faciens Theodorus nō diceretur iuste agere: idem faciat Hipparchia, non diceretur iuste agere. Quū annuisset ille, subiecit: Sed Theodorus ictus percutiens, non diceretur iuste agere. Nec igitur Hipparchia, si idem faceret. Ad hoc Theodorus nihil responderit.

De Cornibus, Crocodilo, & Electra.

CAPUT XXXII.

Ephes genere

opinacionis

avis

Audib Ho-

merum 9.

Odyss.

Lucus in

vitarum

an-

dion.

Inter captiosas argumentationes numeratur Cornua, vt, Quod non amisisti, habes: Centum aureos non amisisti, igitur habes. *pus differit cum Mercatore.*

Vide ergo, ène tibi puer? Quidni? Quid hunc ad flumen forte ambularem? Crocodilus rapiat, postea severò redditum pollicetur hac lege, ut illi verum dicas, quidnam de puer redendo apud te decreuerit: quid tu dices ipsum in animo constituisse?

Has igitur nugas profitcbatur huiusmodi Syllogismus.

Electraverò dicitur, Captio, ubi quis quidpiam arguitur simul nosse, & non nosse; facere, & non facere. Dicta estab Electra filia Agamemnonis, quæ candem rem simul & notat, & non rotat. Astante enim illi Oreste adhuc incognito, sciebat quidem Orestem suum esse fratrem, ipsum autem præsentem ignorabat. Illæ sunt sutela compositionis, & diuisionis, amphibologiae à dicto secundum quid, & similia à pueris iam irrisa, quæ nihil ad oratores attinet: inter quos, & dialecticos magnum discrimen est. Hic enim ἄνθροπος, δολος, σύρτη punctum tractant omnia. Illi vestiunt ornamenti, & animant motibus.

In deliberatio porro, & judiciali genere tota fermè confirmatio petitur ex adiunctis.

In demonstratio motum spectat potius, & delectationē, quam probabilitatem, quod plerumque de ijs rebus agitur, quas negare possit nemo, vel quæ saltē multis honestæ, & laudabiles videantur.

Exempla confutationis.

Exemplum ex Gorgia Leontino, acutus & velox, ante libatum, pruī exprefsius notatum.

Palamedes crimen proditionis diluit.

CAPUT XXXIII.

Prodictionis initium aliquid fieri oportuit, & id per colloquium, occultarum enim rerum index est oratio, quo pacto antem colloquium fujset inter nos sine congreſu: qui vero congressus esse potuit, cum nec ego ad illum venerim, nec ipse ad me unquam venerit, nec litteræ sine tabellario illæ a nobis vtrō, citroque mitti potuerint? sed singe congressum, singe etiam inter nos mutuum colloquium. Quid deinde collocutus est Grecus cum Barbaro? quomodo dices, & audiens, an solus cum solo? sed nullum

Græco expressionem.

L. I. — lym

lum. est nobis negotia commercium. Atqui factum est per interpretentiam tertium, nobis statuis indicem eorum, quae maximè occulta esse oportebat. Sed esto, factum fuerit, quod tamen est infectum sidem dare, & accipere vicissim nos oportuit, & quænam ista fides? lusurandum dices? quisverò mthi proditor, vel jurato credidisset ac. obſides dati: qui? fr̄atrem vnum habeo, præterea neminem, quem neque imprudentibus yobis dare, neque ab hoste vnum filium, aut affinem accipere potui. Esto, pecunia, inquit, tentares est, & perfecta, virum grandem, an exiguam? exiguam tanta res non capiebat, grandem multos asportare oportuit, & tot cōjuratio- nes testes fieri, verum & de istis scire, velim, pecuniam an interdiu tulerint, an nocturno- item varia, & multiplices vallant custodie, quas ne musca quidem declinaret: die, opinor, sed lux istis sceleribus aduersatur. Esto & illud, quanquam absurdum, & iniquum concedatur: in castra hostium penetravi, pecuniam copi, aut ad me ab hoste delata est, qui potui ego circumstantem exercitum, & fercentos oculos latere: age iam, quo pacto istam, quam dicis pecuniam recondidi, quo pacto seruauis? suis ego sum? non latualem, defossam, reliquias nihil profusset: concedatur tamen omnia, quæ assumis, quāquam in- cōfissima sunt; conuenimus, collōquuti sumus, pecunias accepi, latui, recondidi: ope- rebat me, quod caput est rei, proditionem perficere: solus ego perficissem, nō est opus, reſtitis, vnius. Conspirarunt mecum alij: qui seruantes, an liberi? si quis vestrum, quotquot estis ingenui, relinquerit, ante iudices de- ferat; seruorum igitur opera vñus sum: infida- res, Dij boni! & non satis effeāx: quid tum? cum seruili manu mille naues prodiſsem: alios, inquit, induxisse, difficile est: vñus sa- periōtes inueniri, sed vnde adduxissem, que- modo intromissem: per portas? Principes claves habent, & seruant vigilansimè, per seculas? quæcum sint omnia propugnacula mi- litibus circumsepta diruſsem, inquit, murū; & tum credo euſodix, quæſi ſeruantes ex me ſpētassent otiosè? omnino? incredibile

Et tenuis arbitrio absolutum confu- tione exemplum esse pro- possum.

Expenduntur varia exempla conſu- tationum.

Ex Cicero, cuius mirifica cum pugnacita- te notatur suavitas.

Modus confutationis, per congl̄obatas ratio- nes, magna vi, & celeritate vibratas, ad- persuationem, & motum. efficax.

C A P V T . X X X I V .

Ciceron, pro Cœlio.

Quid expectatis amplius? an aliquam vocem putatis, ipsam pro fe. cauſam, & veritatem poſſe mittere?

Hæc est innocentia: defensio, hæc ipsius cauſæ oratio: hæc vna vox veritatis. In cri- mine ipso nulla suspicio est, & in re nihil est argumenti: in negotio, quod actum esse dici- tur, nullum vestigium sermonis, loci, tempo- ris; nemo testis, nemo cōſcius nominatur: to- tum crimen profertur ex inimica, ex infami, ex crudeli, ex facinorosa, ex libidinosa domo: domus autem illa, quæ tentata scelere isto nefario dicitur, plena est integratatis, officij, religionis, ex qua domo recitatur vobis iure- iurando deuincta authoritas, vt res minimi dubitanda in contētione ponatur, vtrum temeraria procaꝝ, irata mulier fixasse crimen, an grauiſ, sapientis, moderatusque vir religio- ſe testimonium dixisse videatur. Reliquum est igitur crimen de veneno: cuius ego, neque principium inuenire, neque euoluere exitum possum. Quæ fuit enim cauſa, quam obrem isti mulieri venenum velle dare Cœ- lius? ne aurum tedderet? num petuit, ne cri- men hareret? num quis obieci? num quis de- nique fecisset mentionem, si hic nemini no- men detulisset? quin etiam Herenniū dicere audistis, verbo ſe molestum non futurum fu- ille Cœlio, niſi iterum eadē de re ſuo fa- miliali absoluto nomen hic detulisset. Credibile effigitur, tantum facinus, nullam ob- cauſam esse commiſſum: & vos non videtis, fingi sceleris maximū crimen: vñalterius cau- ſa sceleris ſufciētiū fuisse videatur: cui de- nique commiſſum: quo adiutor vñus est: quo ſocio: quo conſcio: ut tātum facinus, cui ſe, cui ſalutem ſuam eredit: ſeruſbe mulieris? ſic enim obiectum eſt. Et erat tam demēs hic, cui vos ingenium certe tribuitis. Etiam si ce- tera.